

Fordelingsnævnet
Indenrigsministeriet
Christiansborg Slotsplads 1
1218 København K
Tlf.: 33 92 33 80

København, den 7 JAN. 1992
cw/N:/Ø.kt.j.nr. 1989/1425-17

X Kommune
Skatteforvaltningen

X

Vedrørende fordeling af den kommunale andel af
selskabsskatten for koncernen (K)

Spørgsmål om genoptagelse.

I skrivelse af 29. oktober 1990, jf. skrivelse af 13. september 1990, har X Kommune begæret ovennævnte sag genoptaget.

Fordelingsnævnet har tidligere, jf. skrivelse af 11. oktober 1990, truffet en afgørelse, hvorefter en af X Kommune indgivet klage blev afvist, idet 3 måneders fristen for indbringelse af sager for nævnet efter det oplyste var overskredet.

Det var herved ud fra oplysninger fra Y Kommune lagt til grund, at den påklagede fordeling havde fundet sted den 29. marts 1989.

X Kommune har imidlertid i skrivelse af 29. oktober 1990 fremført, at kommunen først modtog fordeling fra Y Kommune den 15. september 1989, dvs. at X Kommunes klage af 11. oktober 1989 er indgivet inden for 3 måneders fristen.

Y Kommune har hertil i skrivelse af 3. december 1990 forklaret, at kommunen ved skrivelse af 14. september 1989 gjorde X Kommune opmærksom på, at den tidligere

(i marts 1989) foretagne fordeling vedrørende skatteåret 1987-88 var afregnet med ca. 5.500 kr. for meget, og at beløbet ville blive modregnet. (Det oprindeligt udbetalte beløb var på ca. 65.000 kr.)

Y Kommune har i tilknytning hertil henvist til, at det skal være op til nævnet at vurdere, om 3 måneders klagefristen skal regnes fra den 28. november 1988 eller som påstået af X Kommune den 15. september 1989.

Y Kommune har telefonisk oplyst, at den tidligere opgivne dato for fordelings foretagelse - den 29. marts 1989 - skyldes en beklagelig fejl. Den rigtige dato er den 28. november 1988, hvor der skete fordeling vedrørende skatteårene 1986-87 og 1987-88; de to år, som klagesagen vedrører. 29. marts 1989 er datoen for fordelingen vedrørende 1988-89, som ikke indgår i klagesagen.

Med hensyn til de to år, klagen vedrører - 1986-87 og 1987-88 - er forholdene herefter, at Y Kommune for skatteåret 1986-87 den 5. marts 1987 afviste fordeling, da andelen ikke oversteg det i § 10, stk. 3, nævnte minimumsbeløb, men ved skrivelse af 14. september 1989 erkendte

Y Kommune, at X Kommune havde krav på kr. 308.583, og først på dette tidspunkt skete betalingen af skatteandelen. Den sene fordeling og berigtigelse skyldtes ifølge Y Kommune en fejltagelse.

For så vidt angår skatteåret 1987-88 blev der den 28. november 1989 via Z Kommune afregnet kr. 64.639 til

X Kommune, men først den 14. september 1989 redegjorde Y Kommune for et ændret fordelingsprincip til skade for X Kommune.

Efter almindelige forvaltningsretlige principper bør fristen for indbringelse af en klage over en fordeling for nævnet først regnes fra det tidspunkt, hvor den andelsberettigede kommune har et grundlag for at vurdere fordelingen. Dette grundlag forelå først ved Y Kommunes skrivelse af 14. september 1989.

Nævnets revurdering af spørgsmålet om klagefristen fører således til, at sagen må betragtes som rettidigt indbragt for nævnet med X Kommunes klage af 11. oktober 1989.

Sagen genoptages derfor med henblik på en afgørelse af fordelingssspørgsmålet.

Fordelingssspørgsmålet.

K består af 5 sambeskattede selskaber.
X Kommune har ret til andel fra det ene af disse (M), som er moderselskab (100 pct.-ejer) til et selskab i USA Datter 1 (D1)

Spørgsmålet er, om underskuddet i USA-selskabet alene skal trækkes fra hos moderselskabet - således har Y Kommune gjort det - eller om det skal fordeles forholdsmæssigt på koncernens danske overskudsgivende selskaber. Overskuddet for M ligger for skatteåret 1987-88 på ca. 1,6 mio. kr.

Med hensyn til fordeling i sambeskatningstilfælde skal nævnet generelt bemærke, at fordelingsreglerne i afsnit III i kommuneskatteloven alene opererer med fordeling af skatten for et enkelt selskab, og at der ikke i loven er særlige regler om den situation, at flere selskaber er sambeskattet.

Nævnet må på den baggrund mene, at man ved afgørelsen af sagens spørgsmål må lægge vægt på, hvilken fordelingsmetode der giver det mest rimelige resultat, når man tager formålet med lovens fordelingsregler i betragtning.

Det overordnede princip bag lovens fordelingsregler er, at den kommunale andel af selskabsskatten for selskaber med virksomhed i flere kommuner skal fordeles i det forhold, hvori nettoindtægten må anses at være faldet i de enkelte kommuner.

I den foreliggende sag vedrørende K har Y Kommune henvist til, at den har fulgt samme praksis som Q Kommunes Selskabsbeskatning.

Nævnssekretariatet har i den anledning bedt Selskabsbeskatningen om en udtalelse om baggrunden for denne praksis.

Selskabsbeskatningen har i skrivelse af 19. marts 1991 henvist til lignende synspunkter som de ovenfor anførte og på den baggrund konkluderet, at det er "Selskabsbeskatningens praksis, at et udenlandsk selskab henføres til det eller de

danske selskaber i sambeskatningen, det er knyttet til. Her tænkes på ejerforhold, selskabsnavn, branche, produkt m.v."

Q s Selskabsbeskatnings skrivelse af 19. marts 1991 har været forelagt både Y og X kommuner, der har afgivet kommentarer af henholdsvis 2. maj og 2. september 1991.

Y Kommune har ikke anført nye synspunkter.

X Kommune har henvist til, at D1 næsten udelukkende sælger produkter, som produceres af et andet K datterselskab i USA.

X Kommune påberåber sig på den baggrund, at filialernes individuelle resultater følgelig vil være dikteret af K interne prisfastsættelser omkring det samme produkt.

Kommunen mener på den baggrund, at der bør ske en fordeling af de pålignede skatter på de overskudsgivende selskaber.

Nævnet finder, at den af Q Selskabsbeskatning omtalte praksis fører til resultater, der bedst harmonerer med det overordnede fordelingsprincip i kommuneskattelovens afsnit III.

Med hensyn til den af X Kommune i skrivelse af 2. september 1991 fremførte påstand skal nævnet bemærke, at der meget naturligt ofte vil være et tæt samarbejde mellem sambeskattede selskaber inden for en koncern.

X Kommunes påstand vil i givet fald indebære, at nævnet skulle tages stilling til den nærmere karakter af dette samarbejde, hvilket under alle omstændigheder måtte bero på en ret skønmæssig bedømmelse. Nævnet må derfor naturligt holde sig til de objektivt konstaterbare ejerforhold.

I den foreliggende sag er M, der er 100 pct. ejer af USA-selskabet D1, det danske selskab, som USA-selskabet er nærmest knyttet til, og det er derfor berettiget, at Y Kommune ved fordelingen af den kommunale andel af selskabsskatten har trukket underskuddet i USA-selskabet fra i overskuddet hos M.

Nævnet træffer herefter følgende afgørelse:

- 1) sagen genoptages til realitetsbehandling, da revurderingen af spørgsmålet om klagefristen fører til, at sagen må betragtes som rettidigt indbragt for nævnet,
- 2) der gives γ Kommune medhold i, at den anvendte fordelingsmetode kan opretholdes.

γ og 2 kommuner har modtaget kopi af denne skrivelse.

P.N.V.

G.A. Lustrup

Claus Wilhjelms
/Claus Wilhjelms